

सम्पादकीय

बाढी-पहिरोमा प्रदेश सरकारको कार्यभार

देश अहिले कोरोना भाइरसका कारण आक्रान्त छ। सर्वत्र निषेधाज्ञाका कारण जनजीवन असहज बनेको छ। स्वास्थ्य क्षेत्रबाट सुरु भएको महामारीको प्रभाव अहिले मानवीय र आर्थिक संकटमा परिणत हुँदैछ। तर यसको नियन्त्रण र रोकथामको तयारीमा सरकार जुन रूपमा लागुपर्ने थियो, त्यो हुन सकेको छैन। कोरोनाको सन्ध्यासम्म नेपाली जनताले बाढी-पहिरोको पीडा खेप्नुपर्नेको छ।

प्रत्येक वर्षायामको समयमा पहाडमा पहिरो र तराईमा बाढी र डुबानले गर्दा धनजनको क्षति भई हजारौं नेपालीले दुःख स्थित व्यहोनुपर्नेको डरलाग्दो अवस्था छ। बाढी-पहिरो आउंदा व्युत्तिय र अन्य समयमा यसको रोकथाम र नियन्त्रणका लागि खासै पूर्वतयारी नगर्ने विगतको केन्द्रीय चिन्तन प्रदेश सरकारमा पनि सरेको छ। जसका कारण जनताले बर्सैनी यस्तै नियत भोग्नुपर्ने डरलाग्दो परिस्थिति पनि देखिन्छ। नेपालको सम्पूर्ण भूभागको १७ प्रतिशत भाग मधेशले ओगटेको छ। हरेक वर्ष वर्षाको समयमा बाढीपहिरो र डुबानबाट सरदर २०० जनाको मृत्यु र २ अर्ब डलरको धनमालको नोक्सान हुने गरेको एक अर्काडले देखाएको छ। तर पनि यसको रोकथाम र नियन्त्रणका लागि प्रभावकारी कार्ययोजना, समयसमयको पहिचान र न्यूनीकरणका बारेमा खासै प्रदेश र सरकारले उपलब्धसुलभ काम गर्न सकेको छैन। वर्षभरि हुनेमध्ये ८० प्रतिशत वर्षा यही ३ महिनाभित्र हुने भएकाले यति बेला पहाडी क्षेत्रमा पहिरो र मधेशमा बाढीको जोखिम उच्च छ। यसरी

नदीनालाको तटीय क्षेत्र अतिक्रमण गरी बसेका मानिस हटाउनुसमेत सरकारले सकेको छैन। मनसुनबाट उत्पन्न हुन सक्ने बाढी, पहिरो, डुबान, रोगव्याधिलगायत प्रकोपविरुद्ध जुध्नका लागि योजना तर्जुमा गर्ने विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन कार्यकारी समितिको बैठकले बल्ल कागजी योजना तयार पारेको छ तर, मनसुन सुरु भइसकेपछि बन्न लागेको योजनाले प्रभावकारी काम गर्ला भन्ने आशंका छ।

वर्षभित्रै दोहोरिने मानवीय र भौतिक क्षति न्यूनीकरण गर्न केन्द्रदेखि प्रदेश सरकारले ल्याएको कार्ययोजना, यसको रोकथाम र नियन्त्रणका लागि प्रभावकारी बन्न सकेका छैनन्। जोखिममुक्त स्थानबाट वस्ती स्थानान्तरण गर्न पनि सकेको छैन। सामान्यतया असारदेखि भदौसम्मका ३ महिनालाई मनसुन अवधिको रूपमा लिइन्छ। यो अवधिमा हुने प्रकोपबाट हरेक वर्ष ठूलो मात्रामा धनजनको क्षति हुने गरेको छ। खासगरी तराई-मधेशमा डुबान र कटान तथा पहाडमा बाढी पहिरोका कारण बस्ती घटना हुने प्रयोग भए पनि यसको रोकथाम नियन्त्रण तथा व्यवस्थापनका लागि सरकारको खासै ध्यान पुगेको देखिँदैन। पहाडमा डोङ्गे विकास एवं इन्जिनियरिङले खनिएका सडक आदि पहिरोका कारण हुनु भने मधेशमा एकएकरी रूपमा दशभोजा नजिकै बनाएको बाँधि, टाटबन्धन, सडक, अव्यवस्थित बसोबास चुरेको दोहन जग्गाभाडी क्रसर उद्योग अनियन्त्रित बनजंगलको फडाती आदि बाढी र डुबानका मुख्य कारण हुन्। वर्षायाममा सम्भावित बाढीपहिरो र डुबानबाट पीडित नागरिकलाई राख्न अहिले नै छुट्टै सेक्टरको स्थापना गरिनुपर्दछ। किनभने देशभरि सरकारी तथा गैरसरकारी संघसंस्थाका भौतिक संरचना कोभिड-१९ का लागि ब्यारेन्टाइनमा प्रयोग गरिएकाले प्राकृतिक प्रकोपबाट पीडित नागरिकलाई राख्न अत्याधी सेक्टरको छुट्टै आवश्यकता पर्दछ। यस्तै नदीनालाको तटीय क्षेत्र अतिक्रमण गरी बसेका मानिस हटाउनुसमेत सरकारले सकेको छैन। मनसुनबाट उत्पन्न हुन सक्ने बाढी, पहिरो, डुबान, रोगव्याधिलगायत प्रकोपविरुद्ध जुध्नका लागि योजना तर्जुमा गर्ने विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापन कार्यकारी समितिको बैठकले बल्ल कागजी योजना तयार पारेको छ तर, मनसुन सुरु भइसकेपछि बन्न लागेको योजनाले प्रभावकारी काम गर्ला भन्ने आशंका छ। प्रकोपविरुद्ध संघ, प्रदेश र स्थानीय सरकार, निजी क्षेत्र, गैरसरकारी संघसंस्था र अन्तर्राष्ट्रिय मानवीय सहायता एजेन्सीलाई प्रभावकारी रूपमा परिचालन गर्ने निर्णय कार्यकारी बैठकले गरे पनि त्यसअनुसार तीनी तहका सरकारबाट काम हुनेमा सरकारी अधिकारीहरू नै आशंका गर्छन्। मनसुन सुरु भइसके पनि वस्ती स्थानान्तरण र तटीय क्षेत्रका नागरिक लक्षित कुनै पनि कार्यक्रम ल्याइएको छैन। प्रकोप आइसकेपछि मात्रै सरकारको ध्यान तानिने गरेको विगतका घटनाबाट स्पष्ट हुन्छ। प्राकृतिक प्रकोपलाई रोक्न नसकिए पनि त्यसबाट सिर्जित मानवीय र भौतिक क्षति न्यूनीकरण गर्न सकिन्छ र त्यसतर्फ प्रदेश सरकारले ध्यान जानुपर्दछ। विपद् पूर्व जानकारी दिएर आउँदैन तर सम्भावित जोखिमको पहिचान समयमै सचेत हुन सकिन्छ।

विकसित राजनीतिले कस्तो भविष्य कोर्छ ?

विचार - विश्लेषण

भाग-९५

उपेन्द्र भट्टा

पहिलोपल्ट स्थिर सरकार बनाउन दुई तिहाईको ऐतिहासिक जनदेश पाएको केपी शर्मा ओलीको सरकार आज विश्वासको बहुमत गुमाएर असहज परिस्थितिको सामना गरिरहेको छ। देश र जनताको अपेक्षित विकासको अनुकूल वातावरण पाएका ओली सरकार असहजतातिर लम्किएको अनेकौं कारणहरू होलान्। तर देश र जनताले आफ्नो प्रगतिको सुनौलो अवसर गुमाएको छ।

०४६ सालदेखि अहिलेसम्म सामान्य बहुमतको सरकार, गठबन्धनको सरकार, राजनीति इतरका सरकार कसैले यति कायंकाळ पूरा गर्न सकेन। राजनीतिक दुर्भाग्य भोगिरहेको नेपाल दुई तिहाईको स्थिर सरकार पनि कायंकाळ पूरा गर्न सकेन। अहिले संसद विघटन भइ चुनावको घोषणा गरिएको छ। हालांकि विपक्षीहरू सर्वोच्चलाई संसद पुनर्स्थापनाका लागि अपाह्न पत्र दिएको छ।

यसपाली ओली सरकार विपक्षबाट होइन आफ्नै पार्टी नैकपा नैकपा सहकर्मीबाट प्रताडित भई यो असहज परिस्थिति निर्माण भएको छ। एमालेकै नेपाल-खनाल समूह फ्लोरक्रस गरेर ओली सरकारकै विरुद्ध शेरबहादुर देउवा नेतृत्वको वैकल्पिक सरकार बनाउन नैकपा माओवादी केन्द्र, नेपाली कांग्रेस, जसपासंग मिलेर गठबन्धन तयार पारी सर्वोच्चमा १४६ जना सांसदको हस्ताक्षरित दवावा पेश गरेको छ। ३२ सांसद भएको जसपा ओलीको पक्ष विपक्ष दुई लाइनको संघर्षमा निर्वाजित भई १२ सांसदसहित उपेन्द्र यादव नेपाली कांग्रेससंग मिल्न गएको छ भने २० वटा सांसद लिएर महन्थ ठाकुर ओलीको पक्षमा उभिएको छ। ४९ सांसद भएको नैकपा माओवादीलाई एमालेबाट सर्वोच्चले पुष्प श्रेष्ठसम्म ल्याइएको छ। २६ वटा सांसद लिएर माधव नेपाल समूह पनि एमालेबाट अलग भएर शेरबहादुरलाई वैकल्पिक सरकार बनाउन समर्थन दिएको छ। ओलीसंग अहिले एमालेको ९२ तथा महन्थ ठाकुरको २० गरी ११२ सांसद देखिएको छ। अहिलेसम्म विपक्षको कुनै भूमिका नदेखाइ शेरबहादुर देउवा ओली निकट नै देखिएका थिए। तर

१४६ सांसदको विपक्षी गठबन्धन बनेपछि आफ्नो प्रधानमन्त्री बन्ने निश्चित भएपछि शेरबहादुर देउवा खुलेर ओलीको विरुद्ध उत्रेको छ। माधव नेपाल समूहलाई पार्टीमा जोड्ने प्रयास भएकाले छाडेको छैन। २६ सांसदको समर्थन फिर्ता भयो भने शेरबहादुर होइन पुष्प शेरबहादुर होइन विरुद्ध हुन्छ। अनेक दुष्प्रवृत्तिका राजनीतिक बाटोपत्र एमाले र एमाले जसपा र जसपा तथा विपक्षले खोलेरहेका छन्। पारस्परिक संघर्षले राजनीतिक भविष्यलाई अन्धकारमय बनाउँदै लगेको छ। संघीय गणतन्त्र अवसान हुने घटना भविष्यको गर्भमा जन्म लिएको त होइन, चारेतिर आशंका, मजसुस हुन थालेको छ। पाँचवटा भूप्रधानमन्त्रीहरूले ओली सरकार विरेशी इशाराका लोकतन्त्र सिध्याउन अक्षरतातक जानी-जानी उन्मुख भई अन्धलक्ष्य परिस्थितिलाई जन्म दिनुको पछाडि निर्देशित कार्ययोजना त होइन ? शक्य गर्ने परिस्थिति देखिन्छ। दिगन्तै राजनीतिक जटिल बन्दै गएपछि घात प्रतिघात पनि तीव्र हुने देखिन्छ। सामान्य ढंगले निराकरणको अवस्था नरहेपछि विस्फोट हुने बाध्यता रहन्छ।

माधव नेपाल समूहलाई समेट्ने प्रयासमा ओलीले ०७५ जेष्ठ २ को पूर्वव्यवस्थामा जान तयार भएपनि माधव नेपाल समूहले विपक्षी गठबन्धनबाट २६ वटा हस्ताक्षर गितित्तिविरुद्ध विरुद्ध जसो सर्वोच्चमा रिट परिरहेको छ। माधव नेपाल समूहको एउटा ठूलो कमजोरी के हो भने पार्टीलाई विभाजनमा लान कोही चाहिँदैन। तसर्थ एमालेको मिलन विरुद्ध नजिक छ।

जसपाको पुर्ननिर्माणको कुनै परिस्थिति छैन। मधेश आन्दोलनको १४ वर्षमा मधेशको राजनीति उधरतलमा आएका राजनीतिकमीले जातीय आधार तयार पार्ने गरेका

अभ्यासले मधेशलाई भावनात्मक रूपमा विभाजित पारेको छ। ५५ वर्षको अभ्यासमा तमलोपा र सद्भावनासँग एकीकरणको नाटकीय प्रयास कहिल्यै सफल भएन। ओलीको दल विभाजन विधेयकले विपरीत धारको दुई पार्टीलाई एकीकरण गराएका हुन्।

जातीय अहंकारको धिकार जसपा विभाजनको खाटो खनिसकेको छ। विभाजनसँगै मधेशमा यादव, ननयादवको धुवीकरण सुरु भएको छ। अपराधिक मानसिकताका कतिपय भलादमीहरू पार्टी फुट्नेको गोहीको आँसु चुहाएर चोखो व्यक्तित्व प्रदर्शनमा लागेका छन्।

ओली सरकारको विरुद्ध शक्तिहरूको धुवीकरणले ओलीमाथि ठूलो दबाव बनाएको छ। सर्वोच्च अदालत पनि त्यगत रूपमा फैसला गर्ने बाध्यता छ। जँट कुन करबट लिने भन्ने परिणाम कसैलाई थाहा छैन। तथापि समस्या ओलीतिर बाँधिरहेको बुझिन्छ। विजय पराजयले आकाश, पताल देखाउने भएकोले कुशल शासकले जानी-जानी पराजय स्वीकार गर्दैन। त्यसकारण ओली सरकार पराजयको प्रतीक्षामा नहरने कुरा स्पष्ट देखिन्छ। माधव समूहले अन्ततः २६ हस्ताक्षर फिर्ता लिएर एमालेमा समावेश भयो भने सर्वोच्चले संसद पुनर्स्थापना गर्दा पनि ओलीलाई खासै फरक पर्दैन। तर माधव नेपाल समूहको पुनर्वासी भए भने ओलीको समस्या दिगुणित बढ्नेछ।

ओलीलाई प्रतिगामीको रूपमा परिभाषित गर्ने विपक्षी गठबन्धन अहिले पूर्ण आक्रामक रूपमा उत्रेको छ। विधेको शासनलाई लत्याएर स्वेच्छाद्वारा शासन लागू खोजेको आदि आरोप लगाएर ओलीलाई सरकार बाहिर गराउने गठबन्धनमा सबै शक्तिहरू मिल्न थालेका छन्। ओलीलाई एकलपक्षी प्रहार गर्ने, परास्त गर्ने यी सबै योजनाबाट ओली जानकार नै हुनुपर्दछ। ओलीको क्रियाकलापबाट छिटफुट रूपमा रहेका राजनीतिक दलहरू गठबन्धन बनाउन सफल भएका गरी।

ओलीले विपक्षीलाई न सरकार

शक्ति अभ्यासले कसलाई कहाँ पुऱ्याउँछ, देशले के पाउँछ, यी तमामा कुत्राहरु भविष्यको गर्भमा छ। राजनीतिक महाभारत युद्ध उत्कर्षमा पुगेकोले यसले भोली के परिणाम दिने भन्ने कौतुहल सबैमा व्याप्त छ। ख्याल ठड्याबाट सुरु भएको यो संघर्ष बडो अनौठो तरिकाबाट उत्कर्षमा पुगेको छ। यसले के गुमाउँछ, र के ल्याउँछ, केही दिनमा थाहा हुन्छ, प्रतीक्षा गरौं।

बनाउन दिन्छ न आफू सरकारलाई छोड्छ। आफू कायम रहन विभिन्न शक्ति अभ्यास गर्न पछि हार्दैन। यी शक्ति अभ्यासले कसलाई कहाँ पुऱ्याउँछ, देशले के पाउँछ, यी तमामा कुत्राहरु भविष्यको गर्भमा छ। राजनीतिक महाभारत युद्ध उत्कर्षमा पुगेकोले यसले भोली के परिणाम दिने भन्ने कौतुहल सबैमा व्याप्त छ। ख्याल ठड्याबाट सुरु भएको यो संघर्ष नै हुनुपर्दछ। ओलीको क्रियाकलापबाट छिटफुट रूपमा रहेका राजनीतिक दलहरू गठबन्धन बनाउन सफल भएका गरी। ओलीले विपक्षीलाई न सरकार

janukha24@gmail.com

जसपाभित्र महिलामाथि विभेद : पुरुषवादी सोच हावी

पिंकी यादव

जन्ता समाजवादी पार्टी निर्माणमा महिलाको पनि महत्वपूर्ण योगदान रहेको छ। हरेक आन्दोलनमा महिलाहरू आफ्नो ज्यानको बाजी लगाएर लागेका थिए। निर्वाचनका बेला पनि महिलाहरू विरगत नभरी खटेका थिए। तर, महिलाहरूलाई जहिले पनि पार्टी नेतृत्व उदासीन देखिएका छन्। अहिले जसपाका अध्यक्ष महन्थ ठाकुरजीले केन्द्रीय कार्यकारिणी समितिमा १६ जना पुरुषको तर एउटा पनि महिलालाई समावेश गर्नुभएको छैन।

जहिले पनि महिलामाथि विभेद मात्रै भइरहेको हामीले अनुभूति गरेका छौं। महिलाहरूलाई विन अवसर दिँदैन भने कुरा हामीले सफुन सकिरहेका छौं। महिला सभ्यता छैन कि विचारमा छैन भने कुरा पार्टी नेतृत्वले प्रष्ट्याउनुपर्छ। पुरुषवादी सोचबाट माथि उठनुपर्छ भने हाम्रो माग हो। अहिले विस्तार गरिएको समितिमा महिलालाई पनि स्थान दिनुपर्छ। आज आकाश ओगटेको महिला सभ्यता, तर ब्यहाराका त्यस्तो देखिँदैन। प्रतिशतको दावी गरिन्छ तर पार्टीनै महिलाको योगदानलाई कवर गर्दैन भने हामी व्याप बोझ कसै जानै ? यो निर्णयबाट महिलाहरू दुःखी भएका छन्। समानुपातिक समन्वयिता मूल एजेन्डा लिएर हाम्रो पार्टीले यो आन्दोलन र संघर्ष गर्यो तर आफ्नै संरचनामा महिलाहरूमाथि विभेद भइरहेको छ। हाम्रा नेताजीहरूले जारामा मात्रै समानुपातिक

समन्वयितालाई सीमित गर्न खोज्नुभएको जस्तो हामी अनुभूति हुन्छ। हनु सबै पार्टीले महिलालाई विभेद गर्दै आएको छ। कुनै पनि पार्टीले महिलालाई न्यायसहित स्थान दिएको छैन। यसको मूल कारण हो कि हाम्रो देश नै पुरुष प्रधान हो। महिलाहरूले जहिले पनि विभेद गरिरहेने र अगाडि बढेको हेर्न नचाहे मानसिकता पनि छ। महिलाहरूले पुरुषसह काम गर्न सक्दैन भन्ने मानसिकता पनि हो। तर जसपा भनेको परिवर्तनकारी शक्ति हो। अन्ध दलमा छैन भनेर आफ्नो दलबाट कमसेकम सुरुवात गर्नुपर्ने हो। त्यसमा परिवर्तनको आभाव हुन सक्छ। भन्नुका लागि मात्रै परिवर्तनकारी, वैकल्पिक सोच बनाएर हुँदैन। महिलामाथि यस्तै नै भेदभाव कहिलेसम्म हुन्छ भनेर हामीले प्रष्टाउनुपर्छ। महिला नैतु पनि सभ्य छन्, हामी सबै पिछ्छु मात्रै हो भन्ने सोच नेतृत्वले ल्यानुपर्छ। पार्टीको बलियो समिति भनेको केन्द्रीय

कार्यकारिणी समिति हो। तर त्यहाँ महिलालाई उचित स्थान नै दिँदैन भने हामीले आफ्नो आवाज बजाएर उठाउने हो ? महिलाहरूलाई न्यायसहित उठाउने भन्ने दिइँदैन भने महिला नेताहरू कमरी अगाडि बढ्न सक्दैन। सांकेतिक रूपमा महिलाहरूको उपस्थिति पनि देखाइएको छ। तर त्यसले मात्रै समानुपातिक समन्वयिताको सिद्धान्त पालना हुँदैन। यदि महिला नेतृत्व सभ्य र योग्य छन् भने स्थान दिनुपर्ने हो। हाम्रो जस्तो पार्टीले पुरुषहरू भनेर उठाउनुपर्छ। कुनै महिलाको सहभागिता कमरी बढाउने भनेर यो पार्टीभित्र आवाज उठाउनुपर्ने हो। (यादव जसपा नेपालकी केन्द्रीय सदस्य हुनुहुन्छ।)

मधेशमा बाढीको स्थिति : पूर्वतयारीको आवश्यकता र तरिका

ई.कोशल गोपालवशी

मधेशमा कार्य प्रत्येक साल सयौंको संख्यामा बाढीको कारण आमजनताको मृत्यु हुन्छ। जब हामी विश्वको बाढी जोखिमको कुरा गर्दा भने नेपाल २१औं बाढी जोखिमपूर्ण स्थानमा छ। नेपालको २५ जिल्ला बाढीले प्रभावित छन्, जसमा मधेशको १९ जिल्ला पर्दछ। अति प्रभावित १८ जिल्लामध्ये १७ जिल्ला मधेशकै हो। अति जोखिमपूर्ण प्रभावित जिल्लामध्ये मधेशको रौतहट र सप्तरी हो। २०२० मा बाढीले १७ लाख जनता प्रभावित थियो जसमा १० लाख मधेशको जनता जति अति-जोखिमपूर्ण प्रभावित थियो। त्यसैले मधेशी जनतालाई बाढी आउनुपूर्वको तयारी पूरा गरेर राख्ने बेला आयो। बाढी आउनुपूर्वको तयारी कसरी गर्ने ?

कसरी आफ्नो र परिवार, समाजको ज्यान बचाउने ? बाढीको तयारीलाई तीन भागमा बाँड्नो छ।

१. Pre-disaster preparations (बाढी आउनुभन्दा पूर्वतयारी)
२. During disaster preparations (बाढी आएको बेलाको लागि तयारी)
३. Post disaster preparations (बाढी गइसके पछिको तयारी)

१. Pre-disaster preparations :- यसमा हामी बाढी आउनुभन्दा पहिलेको तयारीको बारेमा चर्चा गर्छौं। पूर्वतयारीका लागि तलका कारहरू गर्नु पर्दछ।

१. नदिमा flood sensor लगाउनु जो कि बाढी आउनुभन्दा पहिले तपाईंको बाढीको जानकारी दिइयोस।

२. दोस्रो तल्ला छ भने दोस्रो तल्लामा श्रित हुनुस। ३. प्रत्येक व्यक्तिका लागि एक सानो फोलामा खाने सामान (चुरा, चिनी, दालमोठ, चाउचाउ, भुजा); प्राथमिक उपचारको बस्मा (हन्ड टेप, फाडापखालाको औषधि, टाउको, ढाँड र पेट दुख्ने औषधि, ज्वरोको औषधि, डिटोल र सडी खोकीको औषधि राख्नुस); टच, पावर बैक, चार्जर, रेडियो, छाला र ६ फिटको प्लास्टिक राखेर फोला सवैले देख्नै ठाउँमा राख्नुस।

४. आफ्नो आफ्नो घरमा सवैले एक नाउ (हुंगा) बनाएर राख्नुस। यदि काठको नाउ बनाउनु सकिएन भने बाँसको भए पनि एउटा नाउ बनाएर राख्नुस। केही पनि गर्न सकिएन भने बाँसलाई बीचबाट चिरेर टाढी जस्तो बनाएर २ लेयर प्लास्टिकले बेनु पर्छ।

५. आफ्नो आफ्नो नाउमा रातो रंगको कपडा एउटा लथ्ठीमा बाँधेर राख्नुस, ताकी उदार गर्ने बेलामा सजिलो हुन्छ।

६. सवैले आफ्नो घाँटीमा सिँट्टि (पिपि) भन्नुडाएर राख्नुस। किनकि पिपिही सवभन्दा कम शक्तिले बजाउँदा पनि यसको आवाज धेरै टाढामम्म जन्छ। जसले गर्दा तपाईं उदारको समयलाई विरामी भएर पनि उदारका लागि धेरै टाढाबाट सकेत गर्न सक्नुहुन्छ।

७. प्रत्येक व्यक्तिलाई सरकारले एक-एक ओटा Life Jacket प्रदान गर्नु पर्यो अथवा आफैले किनेर राख्नु पर्दछ।

८. बाढीको समयमा सवभन्दा ज्यादा प्रदुषित पानीको प्रयोगले रोगको लाग्छ। त्यसैले घरको छानामा अल्टो टाढो ट्याकीमा पानी जम्मा गरेर राख्नु।

२) During disaster preparations यसमा बाढी आएको बेलाको तयारी अथवा क्रियाकलापको बारेमा चर्चा गर्छौं। यदि बाढी आयो भने :-

१. सानो फोला, नाउ (हुंगा), परिवारको सवै सदस्यलाई एक

ठाउँमा राख्नु। सुरक्षित ठाउँतर्फ लाग्नुस (सुरक्षित ठाउँ भन्नाले श्रमो क्षेत्र जहाँ पानी जाने सम्भावना कम होस)।

३. गर्भवती महिला, वृद्ध, बच्चा र शारीरिक असमर्थता भएको मान्छेमाथि विशेष ध्यान दिई सुरक्षित स्थानतर्फ लानुस।

४. यदि रातमा बाढी आएको छ भने सुरक्षित स्थान तयारी घमंशाला, स्कूल, सरकारी नवनिर्मित कार्यालय, अल्टो ठाउँमा जानुस। तर रातमा गाउँभन्दा बाहिर जानुनुस।

५. बाढी आउने बित्तिकै पिपिही अथवा सिँट्टि बाजेर सवैलाई जगाउँदै भन्नु सुरक्षित ठाउँतर्फ जानुस।

३) Post disaster preparations Emergence response :- सवभन्दा पहिला तपाईं सुरक्षित रहनुस। त्यसपछि आफ्ना घर र मान्छेलाई सुरक्षित राख्ने कोशिस गर्नुस। त्यसपछि आफ्नो छिमेकीलाई सुरक्षित राख्ने प्रयास गर्नुस। अनि त्यसपछि आफ्नो समाजलाई सुरक्षित राख्ने तर्फ कदम अगाडि बढाउनुस।

उदार कार्यमा सवभन्दा पहिला गर्भवती, बच्चा, आधाङ्ग, जेठ नागरिक तथा शारीरिक अशक्त यादिलाई प्राथमिकता दिनु पर्छ।

सवभन्दा पहिलो आफू सुरक्षित हुनुस, त्यसपछि परिवार, त्यसपछि छिमेकीलाई उदार गर्नेतर्फ लाग्नुस।

महोत्तरीमा कमिसनका लागि कुटाकट

अजय कुमार सिंह महोत्तरी विभिन्न माने विषयमा विवाद हुँदा कुटाकट भएको छ। कुटाकटमा दुई जना घाइते भएका छन्। महोत्तरीको सभ्यी गाउँपालिका वडा नं. ५ पोखरीगढामा भइरहेको विकास निर्माणका कार्यमा कमिसनको सङ्ग विभिन्नको बीचमा विवाद भएको थियो। घाइते हुनुमा सभ्यी गाउँपालिका ५ पोखरीगढामा बस्ने कुमार यादव र मुकुन्द कुमार यादव रहेका छन्। गाउँपालिकाकै २ करोडको बजेटमा टेन्डर प्रक्रियाबाट रामकल्याणको घरदेखि दौलत बस्ती हुँदै रामबाबुको घरसम्म विभिन्न कलानको योजना रहेको छ। सो कलानमा विभिन्न बाधा विरोध गर्दै अन्तमा केही नलागेपछि सोही बजेटका बडा अध्यक्ष पन्च यादव आफ्नो छोराबन्धुसहित विभिन्न मानु पुर्या सो विवाद भएको थियो।

अध्यक्ष यादवले निर्माण व्यवसायीका स्वयंसेवीसँग विभिन्न मानु उल्लेख गर्नुमा नभए मलाई भन्ने लगाउनु म विच्छु भनेपछि त मेरो बडामा भार मसँग माग्नुमा यादवले भनेर बाँसको लामो टाउकोमा हिकोपछि बस्ने कुमार यादव र मुकुन्द कुमार यादवको टाउको कुटेको छ। घाइते दुई जनालाई जसोबस्त्र अस्पतालमा उपचारपछि उनकोपछि उनकोपछि अस्पतालमा रेफर गरिएको छ। घाइते बस्नेका अनुसार विभिन्न मानु त एउटा बडामा मात्र हो। बडा अड्डाको अन्तर्गत स्वयंसेवी नलागेपछि सडक पारको घाइते यादवले जनाए। गाउँपालिकाको बजेटबाट विकास निर्माण भइरहेको कामको क्रममा तब अस्पताल नहुँदा उनको अड्डाबाट तब अड्डाभन्दा बाहिर गएर सुत्नेशाम कमिसन मानु पढीय स्थितिपरिचय रहेको भन्नुछन्। एक जना स्वयंसेवीका अनुसार पढेबेचका र विनापढेका नेतामा यही कुरा हुँदा रहेको। यसरी स्वयं अध्यक्षबाट नै कमिसनका लागि विवाद गर्नु राम्रो होइन। सवैलाई आ-आफ्नो मस्यदा बस्नु पर्ने स्थानीयहरूको धारणा रहेको छ। तर यसरी अत्याचारी मानिएर टाउको कुटाएपछि केही न केही कारवाही हुनु पर्छ अनि मात्र केही नेताहरूमा डर बस हुन्छ।

अस्पताललाई अविज्ञान कन्सेन्ट्टर सहयोग

वीरगन्ज। चौधरी प्रदुपराज स्नातक स्तरीय फाउन्डेसनले बाघ र रौतहटका दुई सरकारी अस्पताललाई धार बाघ अविज्ञान कन्सेन्ट्टर सहयोग गरेको छ। फाउन्डेसनले बाघको सवैमा अस्पताल र रौतहटको सौर अस्पताललाई २००० बाघ अविज्ञान कन्सेन्ट्टर सहयोग गरेको हो। सोभार वीरगन्जस्थित चौधरी प्रदुपराज २ कालोसमा एक कार्यकर्ताको सहयोग गरी अविज्ञान कन्सेन्ट्टर हस्तान्तरण गरेको हो। वीरगन्ज महारानीपालिकाका प्रमुख विद्युत्कार सरावतीले फाउन्डेसनको फाउन्डर अन्नामलकरलाई रौतहट अस्पताललाई हस्तान्तरण गरेका थिए। कोराना संक्रमितको उपचारका लागि बाघ र रौतहटका सरकारी अस्पताललाई १० लिटरको अविज्ञान कन्सेन्ट्टर प्रदान गरिएको स्तरीय प्रदुपराज २ प्रमुख सल्लेखकार भन्ने बताए।

प्रदेश २...

(ग) राज्यसभ प्रशासन सुचारु तथा स्थानीय तह १२९ प्रदेश २ स्थानीय तहबीचको सम्बन्ध र सरकारलाई प्रभावकारी बनाई आर्थिक विकासका विभिन्नक्षेत्र सञ्चालन गर्न आवश्यक बजेट विनियोजन गरेको छ।

१२८. सर्वोच्च प्रभुत अड्डाबाट २९ वीरगन्ज राज्यसभ समितिले छेत्रहरूको परिभाषा गरी विद्यमान राज्यसभ प्रशासी संस्थागत तथा संरचनागत सुधार गर्न आवश्यक बजेट विनियोजन गर्न प्रहल गनिन्छ।

१२९. प्रदेशको राज्यसभ संरचनामा महत्वपूर्ण योगदान पुर्याउने उद्योग व्यवसाय तथा निष्काहकको अनुमान प्रशासी व्यवस्थापन बनाउनु आवश्यक बजेट विनियोजन गरेको छ। साथै स्थानीय तहबाट प्रदेश सँसत कोषमा प्राण हुने राज्यसभ समितिले बाघाङ्ग गराउनु आवश्यक अनुमान गर्न प्रहल गनिन्छ।

माननीय सभामुख मधोदर, अरु म माथिका कार्यक्रमहरू कार्यान्वयनका लागि बजेट विनियोजन र श्रोत व्यवस्थापनको अनुमान प्रस्तुत गर्न अनुमति चाहन्छु।

१२६. आगामी आर्थिक वर्षका नीति तथा कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न रु. ३३ अर्ब ७९ करोड १५ लाख ३० हजार बजेट विनियोजन गरेको छ। कुल विनियोजन सवै प्राप्त गर्न रु. १४ अर्ब ६३ करोड ३३ लाख ५० हजार अर्बत ५६.२६ प्रतिशत, पुर्णतर्फ तर्फ रु. १२ अर्ब ५ करोड ८० लाख ३३ हजार अर्बत ५२.५४ प्रतिशत र वित्तीय व्यवस्था तर्फ रु.९० करोड अर्बत ०.२० प्रतिशत रहेको छ।

१२५. आगामी आर्थिक वर्षका लागि अनुमान गरिएको खर्च बजेटको श्रोत सवै आन्तरिक स्रोतको राज्यबाट रु. ३ अर्ब ४ करोड ९५ लाख ३० हजार नेपाल सरकारबाट प्राप्त हुने अनुमानबाट रु. १३ अर्ब ९० करोड ३४ लाख राज्यसभ बाँडफाँटबाट रु. ९ अर्ब २८ करोड ८९ लाख र प्राप्त आर्थिक वर्षको विनियोजनबाट बचत हुने नगद मौजुदा रु. ६ अर्ब २८ करोड गरी जम्मा रु. ३२ अर्ब ७९ करोड १५ लाख ३० हजार व्यहोरां रु. १ अर्ब न्यून हुने देखिन्छ। सो न्यून रकम पूरु गर्न आगामी आर्थिक वर्षमा आन्तरिक स्र्च परिधानत गरिन्छ।

१२४. प्रदेशमा निर्वाचन क्षेत्र विकासका लागि आगामी आर्थिक वर्षमा रु. २ अर्ब २८ करोड बजेट विनियोजन गरेको छ।

१२३. प्रदेशमा विकास योजनाहरूलाई आगामी आर्थिक वर्षमा वित्तीय हस्तान्तरणका लागि रु. ३ अर्ब १६ करोड ४० लाख रकम विनियोजन गरेको छ।

अन्वयमा, बजेट तर्जुमा गर्दा मार्गदर्शन गर्नुहुने माननीय प्रदेश प्रमुख माननीय मुकुन्दसभ्यी माननीय सभामुख र माननीय मन्त्रीहरूसहित हार्दिक आभार प्रकट गर्दछु। कोभिड १९ महामारीको विषम परिस्थितिमा समेत सन्मुख सुभाव दिई प्रदेश सरकारको बजेट तर्जुमा कार्यमा मार्गशरन्स गर्नुहुने सम्पूर्ण माननीय सदस्यहरूलाई हार्दिक आभार प्रकट गर्दछु। बजेट तर्जुमाका क्रममा अहोरात्र बस्नुहुने सम्पूर्ण राष्ट्रसेवक कर्मचारीहरूलाई उन्वयबाट दिन चाहन्छु। प्रदेशको समृद्धि र विकासका लागि सन्तुष्ट बजेट कार्यक्रममा विभिन्न राजनैतिक दलका शीर्ष नेता, स्थानीय तहका जनप्रतिनिधि, अर्थवि, विभिन्न पेशा व्यवसायका संगठित संस्थाहरू, वैदेशिक विकास सार्वकारहरू, नागरिक समाज, स्वयंसेवक, कर्दाता तथा देवाभक्त र बाहिर रहेकाहरूका सम्पूर्ण नेपाली विदेशीहरूलाई सजुमाहरूले प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष रूपमा पुर्णतर्फ भएको सहयोग र सहभाजनको लागि उन्वयबाट दिई बजेटको कार्यान्वयनमा सवै पक्षको सहयोग प्राप्त गर्ने पूर्ण विकास गरेको छु।

अन्वयमा।

मुलुककै ठूलो मानवनिर्मित तालमा विपद् प्रतिकार्य अभ्यास

सर्वांगी। सर्वांगीको बाग्मती नगरपालिकास्थित देशकै सवैभन्दा ठूलो मानवनिर्मित भरत तालमा दिन बढे सुरक्षा निकायबाट प्रतिकार्य पूर्वतयारी अभ्यास गरिएको छ। १५ फिट गहिराई रहेको सो पोखरी एक सय २९ विहारा क्षेत्रफलमा निर्माण गरिएको छ। यस वर्ष जल तथा मौसम विभाग पूर्वगमान महाराष्ट्रलाई भारी वर्षा हुने पूर्वगमान गरेकोले त्यसको प्रतिकार्यको अभ्यास भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय, सलीहीका प्रहरी उपरीक्षक मनोप सिंह राठौरले जानकारी दिए। वर्षेनी बाढी र दुबानले व्योहनोपने

मानवीय क्षतिलाई न्यूनीकरण गर्न अभ्यासले सहयोग गर्नेछ। हरेक वर्ष बाढी, फुलजोर, लखनदेही र बास्ती खोला आउने बाढीका कारण जिल्लाका दशैषधी भाग जलमग्न भई र मानवीय क्षति हुने गरेको छ। मानवीय क्षति हुने गरेको छ। राष्ट्रिय गौरवको आयोजना पूर्व पश्चिम रेलमार्गको बाँडफाँट कारण जिल्लाका दर्जनौं गाउँ दुबानमा पर्ने गरेका छन्। अभ्यास कार्यक्रमको तालनीमा प्रमुख जिल्ला अधिकारी हेमराज तामाङले बाढी अडिचन सम्भावित खतरालाई

ध्यानमा राख्दै नदीको बाँध मर्मत सम्भारका कार्य तीव्र रूपमा भइरहेको जानकारी दिए। पानीको निकास दिनेको भारततर्फ भएकोले भारतले निर्माण गरेको बाँधमा पनि निकासको लागि लगाइएको सुलस गेट नबनाउँदा अत्यन्तै कठिन जिल्लाका जनतालाई बास हुने गरेको छ। प्रमुख जिल्ला अधिकारी तामाङले भारतसँग पनि निकासको विषयमा छलफल गर्ने बताउँदै बाढीबाट हुने क्षतिबाट जोगाउनु स्थानीय प्रशासनले साँक्यरूपमा मौमिका निर्वाह गर्ने बताए। नेपाल प्रहरी, सशस्त्र प्रहरी र नेपाली

सेनाका जवानद्वारा शुरु गरिएको अभ्यासमा बाढीमा डुबेको व्यक्तिलाई ज्यान जोगाउने, उदार गरेर ल्याएर प्राथमिक उपचार गर्ने, रबर बोट, मोटर बोट प्रयोगसम्बन्धी अभ्यास गर्ने तालनी गरिएको होअ। बाढीका बेला आवश्यक गर्ने सामग्रीहरू प्रयोग गर्दै संयुक्त अभ्यास सुरु गरिएको सशस्त्र प्रहरी बल सलीहीका सशस्त्र प्रहरी उपरीक्षक गणेशमान श्रेष्ठले बताए। प्राथमिक उपचारको लागि नेपाल रेडक्रस सोसाइटीको टोली उपस्थित भएका छन् भने अस्पताल लैजान लागि एम्बुलेन्सको समेत व्यवस्था गरिएको छ।

नोवेल कोरोना भाइरस सामान्य रूघाखोकीभन्दा जटिल संक्रमण हो, हालसम्म यसको उपचारका लागि औषधि पत्ता नलागेकोले यसबाट सतर्क हुनु नै उत्तम उपाय हो।

यसबाट बच्ने उपायहरू :

- कुनै व्यक्ति, वस्तु वा सामान छुनु पहिले वा पछि साबुन पानीले राम्रोसँग हात धुनु।
- अनावश्यक रूपमा घरबाहिर र भीडभाडमा नजाने।
- खोकदा र हाँच्छुँ गर्दा नाक र मुख कृहिनोले छोपे।
- कुनै पनि व्यक्तिसँग ३ फिटको दूरी कायम गर्ने।
- जंगली तथा घरपालुवा पशुपक्षीसंगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा बस्ने।
- सकेसम्म पशुजन्य र अस्वस्थकर मासु नखाने।
- ज्वरो, रूघा र खोकी तथा श्वास-प्रश्वासमा समस्या आएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने।
- कसैले गलत सूचना प्रवाह गरेको तथा अत्यावश्यकीय वस्तु, जम्माखोरी, कालोबजारी तथा लुकाई राखेको थाहा भएमा १९३७ मा सम्पर्क गरी जानकारी गराउने।

लालकिशोर साह
नगरप्रमुख
जनकपुरधाम उपमहानगरपालिका, धनुषा, प्रदेश २

नोवेल कोरोना भाइरस सामान्य रूघाखोकीभन्दा जटिल संक्रमण हो, हालसम्म यसको उपचारका लागि औषधि पत्ता नलागेकोले यसबाट सतर्क हुनु नै उत्तम उपाय हो।

यसबाट बच्ने उपायहरू :

- कुनै व्यक्ति, वस्तु वा सामान छुनु पहिले वा पछि साबुन पानीले राम्रोसँग हात धुनु।
- अनावश्यक रूपमा घरबाहिर र भीडभाडमा नजाने।
- खोकदा र हाँच्छुँ गर्दा नाक र मुख कृहिनोले छोपे।
- कुनै पनि व्यक्तिसँग ३ फिटको दूरी कायम गर्ने।
- जंगली तथा घरपालुवा पशुपक्षीसंगको असुरक्षित सम्पर्कबाट टाढा बस्ने।
- सकेसम्म पशुजन्य र अस्वस्थकर मासु नखाने।
- ज्वरो, रूघा र खोकी तथा श्वास-प्रश्वासमा समस्या आएमा चिकित्सकसँग परामर्श लिने।
- कसैले गलत सूचना प्रवाह गरेको तथा अत्यावश्यकीय वस्तु, जम्माखोरी, कालोबजारी तथा लुकाई राखेको थाहा भएमा १९३७ मा सम्पर्क गरी जानकारी गराउने।

हरिप्रसाद मण्डल
नगरप्रमुख
मटिहानी नगरपालिका, महोत्तरी, प्रदेश २

